

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

109. Okólnik z dnia 28 kwietnia 1949 r.

w sprawie uznania za obrót komisantów Spółdzielni Wydawniczej „Czytelnik” z odp. udz. w Warszawie — sum należnej prowizji oraz innych wynagrodzeń za czynności komisju mimo nieprowadzenia ksiąg handlowych.

Na podstawie art. 6 ust. 2 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 413) Ministerstwo Skarbu uznaje za obrót komisantów Spółdzielni Wydawniczej „Czytelnik” w Warszawie, zajmujących się — na zlecenie komitenta — sprzedażą dzienników, czasopism, broszur i książek tegoż komitenta, sumy należnej prowizji oraz innych wynagrodzeń za wykonane czynności komisju, mimo nieprowadzenia przez wymienionych komisantów ksiąg handlowych.

Podlegające opodatkowaniu sumy prowizji oraz innych wynagrodzeń tych komisantów należy ustalać na podstawie prawidłowo prowadzonych ksiąg handlowych Spółdzielni Wydawniczej „Czytelnik” w Warszawie jako komitenta.

Spółdzielnia Wydawnicza „Czytelnik” w Warszawie obowiązana jest:

1. dostarczać odnośnym urzędom skarbowym (rewizyjnym) danych, dotyczących obrotów, dokonanych przez objętych niniejszym zarządzeniem komisantów oraz wysokości otrzymanych i należnych przez nich sum prowizji oraz innych wynagrodzeń,

2. dopilnować i dokonywać kontroli wpłacania przez komisantów zaliczek na podatek obrotowy, przypadający od otrzymanych i należnych sum prowizji oraz innych wynagrodzeń, do terytorialnie właściwych dla nich urzędów skarbowych (rewizyjnych) w terminach, przewidzianych dla tych wpłat w odnośnych rozporządzeniach Ministra Skarbu. Zarządzenie niniejsze dotyczy roku podatkowego 1949.

za Ministra Skarbu
Prof. dr L. Kurowski
Podsekretarz Stanu

(Znak Min. Sk. D. V.20546/3/48).

110. Okólnik z dnia 2 maja 1949 r.

w sprawie wykonywania czynności związanych z odliczaniem od kwoty rocznego wkładu oszczędnościowego składek z tytułu specjalnych umów ubezpieczenia na życie uczestników funduszu B S. F. O.

Na podstawie §§ 14, 15 i 16 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 sierpnia 1948 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej o zasadach specjalnych umów ubezpieczenia na życie oraz o warunkach i sposobie zaliczania składek z tytułu tych umów na poczet rocznych wkładów oszczędnościowych (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 301) Ministerstwo Skarbu zarządza co następuje:

1. Wpłaty na poczet składek z tytułu specjalnego ubezpieczenia na życie od uczestników funduszu B SFO przyjmują:

a) placówki terenowe oraz upoważnieni inkasenci P. Z. U. W.,

b) urzędy pocztowe specjalnymi blankietami nadawczymi P. K. O. na konto czekowe P. Z. U. W. w P. K. O.

Jako składkę uważa się również opłaty tytułem wpisowego pobieranego przy zawarciu ubezpieczenia.

2. Na każdą wpłatę na poczet specjalnej umowy ubezpieczenia na życie, dokonaną w placówce terenowej lub do rąk inkasenta P. Z. U. W., ubezpieczający uczestnik funduszu B otrzyma od P. Z. U. W. pokwitowanie, stwierdzające, że wpłata dokonana została na poczet składek z tytułu takiej umowy, zawartej zgodnie z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 12 sierpnia 1948 r. Każde pokwitowanie wydawane będzie w dwu odcinkach, z których jeden przeznaczony jest dla ubezpieczającego uczestnika funduszu B, drugi — dla zarządu gminnego.

Przy wpłatach, dokonywanych w urzędach pocztowych, ubezpieczający postuluje się będą specjalnymi 4-odcinkowymi blankietami nadawczymi P. K. O. Dwa odcinki otrzymuje wpłacający jako dowód wpłaty, z których jeden (zie-

lony) przeznaczony jest dla ubezpieczającego, drugi (biały) z nadrukiem „Odcinek dla zbiornicy SFO” — dla zarządu gminnego.

3. Zarządy gminne odliczają składki ubezpieczeniowe od wkładów oszczędnościowych SFO na podstawie przedłożonych przez uczestnika funduszu B dowodów, wymienionych w pkt 2. Odliczenia te zarządy gminne dokonywać będą automatycznie, tj. bez uprzedniej decyzji właściwej placówki SFO.

4. Odliczenia od kwoty rocznego wkładu oszczędnościowego z tytułu specjalnych ubezpieczeń na życie będą zapisywane przez zarządy gminne w rubryce 24 nowego wzoru wykazu wkładów oszczędnościowych na 1949 r. w myśl instrukcji Ministra Skarbu z dnia 8. VI. 1948 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 6448).

5. W przypadku niedojścia do skutku umowy o ubezpieczenie na życie P. Z. U. W. ma obowiązek zwrócić całość lub część wpłat na poczet składek ubezpieczeniowej, przekazując daną sumę do właściwego terenowo oddziału wojewódzkiego P. K. O. z podaniem imienia i nazwiska uczestnika funduszu B SFO, nazwy miejscowości, gminy i powiatu, który zarachowuje tę sumę na koncie SFO danego uczestnika.

Analogicznie postępuje P. Z. U. W. z nadpłatami składek z tytułu ubezpieczeń specjalnych na życie,

p. o. Dyrektora Departamentu
K. Żyła

(Znak Min. Sk. D. II. 16249/9/48).

111. Okólnik z dnia 5 maja 1949 r.

w sprawie zryczałtowanego podatku obrotowego od niektórych importowanych towarów.

W przypadku gdy ogólna kwota zryczałtowanego podatku obrotowego, przypadająca od towarów wymienionych w § 108 ust. 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 108) i objętych jedną przesyłką z darami nie przekracza 20 (dwadzieścia) złotych nie należy jej pobierać. Wynikające z powyższego tytułu należności umarza się na podstawie art. 35 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173). Zarazem zaznacza się, że odnośnie poboru zryczałtowanego podatku obrotowego, towary nadsyłane w przesyłkach z darami należy uważać za przeznaczone do konsumpcji własnej.

Wszelkie różnice, wynikłe z powodu pobrania przez urzędy celne w czasie od 1 stycznia 1949 r. do chwili otrzymania zarządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 10. I. 1949 r. Nr D. V. 4753/49 zamiast zryczałtowanego podatku obrotowego kwot, odpowiadających skasowanej akcyzie lub opłacie monopolowej, jak również wszelkie różnice, wynikłe z powodu pobrania przez urzędy celne w czasie do dnia 5 kwietnia 1949 r. powyższego podatku według stawek określonych w powołanym zarządzeniu z dnia 10. I. 1949 r. zamiast stawek określonych w § 108 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 marca 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 108) oraz zryczałtowany podatek obrotowy od towarów w przesyłkach z darami, nieopobraną na skutek stosowania w roku 1949 ulg obowiązujących do dnia 31 grudnia 1948 r. — umarza się na podstawie powołanego wyżej przepisu. Przepisy o zwolnieniu od podatku obrotowego towarów przywożonych przez podróżnych do własnego użytku należy stosować również do repatriantów.

Wz uwagi na obecnie obowiązujące przepisy o podatku obrotowym straciły moc obowiązującą:

1) w zarządzeniu z dnia 24 XI. 1945 r. Nr D. IV. 55367/345 ustępy 4 i 6 dotyczące przywozu wyrobów tytoniowych w przesyłkach z darami oraz niepobierania opłat celnych, monopolowych i akcyzowych;

2) zarządzenie z dnia 21 lipca 1947 r. Nr D. IV. 5099 2/47 w sprawie przywozu wyrobów tytoniowych w przesyłkach z darami, w ruchu podróżnych i repatriantów;

3) zarządzenie z dnia 30. X. 1947 r. Nr D. IV. 4165/247 w części dotyczącej dopuszczenia do przywozu w przesył-

kach z darani bez opłat akcyzowych i monopolowych 2 pudełek zapalek, soli do 200 g, 2 arkuszy bibułki albo 2 książeczek bibułki bądź 1 pudełko gilz.

za Ministra Skarbu
W. Jastrzębski
Podsekretarz Stanu

(Znak Min. Sk. D. VI. 1699/3/49).

112. Okólnik z dnia 6 maja 1949 r.

w sprawie obowiązku uzyskiwania kart rejestracyjnych przy przyjmowaniu ogłoszeń do wydawnictw prasowych.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że niektóre władze skarbowe żądają, aby podatnicy, zajmujący się komisową sprzedażą wydawnictw prasowych Spółdzielni Wydawniczej „Czytelnik“ i jednocześnie przyjmujący na zlecenie swego komitenta ogłoszenia do jego wydawnictw prasowych, z tytułu czynności, polegających na przyjmowaniu ogłoszeń, uzyskiwali na te czynności oddzielne karty rejestracyjne.

W związku z powyższym Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Czynności komisju są w rozumieniu przepisów dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 413) świadczeniami usług. Świadczeniami usług są również czynności, polegające na przyjmowaniu zarówno na rachunek własny, jak i osób trzecich ogłoszeń do wydawnictw prasowych. Podatnik zatem, który w prowadzonym przez siebie zakładzie wykonuje jednocześnie czynności komisju i czynności, polegające na przyjmowaniu ogłoszeń do wydawnictw prasowych, prowadzi jeden zakład usługowy w rozumieniu art. 22 ust. 2 pkt 1, powołanego dekretu i wobec tego na wymieniony zakład obowiązany jest w myśl przepisów Działu III tegoż dekretu uzyskać jedną kartę rejestracyjną.

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 2947/3/49).

113. Okólnik z dnia 6 maja 1949 r.

w sprawie rejestrów wymiarowych podatku obrotowego i dochodowego za rok 1948.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że zarządziło nakład rejestrów wymiarowych za rok podatkowy 1948:

1) podatku obrotowego i dochodowego dla podatników podlegających w podatku dochodowym obowiązkowi podatkowemu według przepisów działu II wzór Min. Sk. Nr 515,

2) podatku obrotowego i dochodowego dla podatników podlegających w podatku dochodowym obowiązkowi podatkowemu według przepisów działu III wzór Min. Sk. Nr 515 a.

Co do techniki prowadzenia rejestrów Ministerstwo Skarbu utrzymuje w mocy wskazówki zawarte w instrukcji o prowadzeniu rejestrów wymiarowych, podatku obrotowego i dochodowego za rok podatkowy 1947 oraz o zestawieniu wyników akcji wymiarowej w tych podatkach (Dz. Urz. Min. Sk. 1948 r. Nr 65, poz. 258) ze zmianami wynikającymi z nowego układu druku rejestru oraz przepisu § 187 tymczasowej instrukcji organizacyjnej dla urzędów skarbowych zwłaszcza co do terminów przesyłania odbitek rejestru wymiarowego do Głównego Urzędu Statystycznego. Wpisów do rejestru należy dokonywać przebitkowo przez 2 kalki; pierwszy egzemplarz przebitki przeznaczony jest na nakaz płatniczy, drugi służyć ma jako odbitka rejestru wymiarowego dla Głównego Urzędu Statystycznego, trzeci zaś stanowi właściwy rejestr wymiarowy. Ze względów technicznych każda stronica zawiera tylko 5 pozycji, w związku z czym pierwsza i druga karta rejestru i odbitki dla Głównego Urzędu Statystycznego powinny być oznaczone numerem O, trzecia i czwarta numerem 1 itd. Kart nakazu płatniczego wzór Nr 512 (512 a) nie należy oznaczać kolejnym numerem u góry karty, lecz na nakazie płatniczym po odłączeniu go od rejestru należy wpisać pełny kolejny numer rejestru wymiarowego. Kasy urzędów skarbowych (rewizyjnych) mają obowiązek uzupełnić odwrotną stronę nakazu płatniczego kwotami zaliczek (składek) natychmiast wymagalnymi.

Równocześnie Ministerstwo Skarbu zwraca uwagę urzędów skarbowych i rewizyjnych na obowiązek szczegółowego i dokładnego wypełniania przedziałek rejestru, przy czym w przedziale I rejestru wzór Min. Sk. Nr 515 należy wska-

zać czy podatnik zarejestrowany jest w Izbie Przemysłowo-Handlowej czy też w Izbie Rzemieślniczej, a w przedziale 4 — zarówno przedmiot działalności przedsiębiorstwa (osoby wykonującej zajęcie) jak i rodzaj handlu (przedziałki 9 i 8 deklaracji na uzyskanie karty rejestracyjnej).

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 8487/1'49).

114. Okólnik z dnia 7 maja 1949 r.

w sprawie obowiązku prowadzenia ksiąg przez młyny, wiatraki, kaszarnie i śrutowniki oraz w sprawie obowiązku podatkowego w podatku obrotowym i dochodowym podatników, prowadzących rzemieślnicze przedsiębiorstwa przemiałowe.

W związku z wątpliwościami podniesionymi przez jedną z izb skarbowych, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

1) pod określeniem „młyny“, użytym w § 24 pkt 1) lit. 1) rozp. ksiąg, należy rozumieć wszelkie przedsiębiorstwa przemiałowe, posiadające walce, a więc młyny, wiatraki, oraz samodzielne (nie przy młynach) śrutowniki i kaszarnie.

Młyny zatem, wiatraki lub samodzielne śrutowniki i kaszarnie, dokonujące przemiału przy użyciu walców, a nie prowadzone w większym rozmiarze, uzasadniającym obowiązek prowadzenia przez nich ksiąg handlowych, podpadają w każdym przypadku pod przepisy § 24 pkt 1) lit. 1) rozp. ksiąg i są w konsekwencji obowiązane do prowadzenia ksiąg uproszczonych bez względu na wysokość osiągniętych obrotów.

Wszelkie inne przedsiębiorstwa przemiałowe (młyny, wiatraki, śrutowniki i kaszarnie) nie posiadające walców, a dokonujące przemiału przy użyciu kamieni, jeżeli, nie są prowadzone w większym rozmiarze, podpadają w zależności od wysokości osiągniętych obrotów, ilości złożów przemiałowych lub też ilości zatrudnionych pracowników, pod jeden z poniższych przepisów:

a) § 24 pkt 1) lit. m) rozp. ksiąg. — jako zakłady przemysłowe lub rzemieślnicze, zatrudniające przy ręcznej produkcji siedem lub więcej osób łącznie z właścicielem i członkami jego rodziny, a przy produkcji z użyciem silników, — cztery lub więcej osób, nie licząc uczniów zatrudnionych w przedsiębiorstwie lub zakładzie na podstawie umowy o naukę (obowiązane są do prowadzenia ksiąg uproszczonych bez względu na wysokość osiągniętych obrotów),

b) § 24 pkt 2) rozp. ksiąg, jeżeli nie zachodzą okoliczności wymienione w pkt a), a obroty osiągnięte w poprzednim okresie obrachunkowym obliczone w stosunku rocznym wynosiły w przedsiębiorstwach o charakterze wyłącznie usługowym (przedsiębiorstwo przemiału gospodarczego) więcej niż 2.400.000 zł a w pozostałych przedsiębiorstwach (przemiał handlowy) więcej niż 8.000.000 zł (w takich przypadkach przedsiębiorstwa przemiałowe obowiązane są prowadzić księgi uproszczone),

c) § 38 rozp. ksiąg. — jako przedsiębiorstwa przemysłowe lub zakłady rzemieślnicze, przyjmujące zamówienia do wykonania półwyrobów lub wyrobów gotowych czy to z własnego czy też z powierzonego surowca — w przypadkach gdy nie zachodzą warunki przewidziane w pkt a) i b); tego rodzaju przedsiębiorstwa obowiązane są do prowadzenia właściwych ksiąg podatkowych,

d) § 36 ust. 1 lit. b) — w przypadku gdy prowadzone są jako zakłady rzemieślnicze i zatrudniają najwyżej jednego członka rodziny (są one wówczas zwolnione w ogóle od obowiązku prowadzenia ksiąg); za rzemieślnicze przedsiębiorstwa przemiałowe uważać należy: młyny, jeżeli posiadają najwyżej dwa złożenia mączne i jedno złożenie kaszane, wiatraki — bez względu na liczbę i rodzaj złożów, oraz samodzielne kaszarnie i śrutowniki, jeżeli posiadają najwyżej dwa złożenia kaszane; warunkiem jednak dla korzystania z przepisu § 36 ust. 1 lit. b) rozp. ksiąg, jest, by przedsiębiorstwo nie posiadało walców (podpada bowiem wówczas pod obowiązek prowadzenia ksiąg uproszczonych — zob. § 24 pkt 1) lit. 1).

2) Przepisy art. 4 pkt 20) pod. obr. mają również zastosowanie do przedsiębiorstw przemiałowych, prowadzonych w ramach rzemiosła, a wykonywanych rzeczywiście ubocznie przez rolników lub pracowników rolnych — osoby iście albo z udziałem najwyżej jednego członka rodziny.

3) Do drugiej grupy źródeł przychodów, przewidzianej w przepisach art. 9 ust. 1 pkt 2) pod. dochod., należy zaliczyć także — w warunkach w przepisie tym przewidzia-

nych — przedsiębiorstwa przemysłowe (młyny, wiatraki, kaszarnie i śrutowniki) typu rzemieślniczego.

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 3465 1/49).

115. Okólnik z dnia 7 maja 1949 r.

w sprawie remontów generalnych samochodów typowych i ich zespołów.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości i wykonania przez instytucje i przedsiębiorstwa podległe i nadzorowane przez Ministerstwo Skarbu uchwałę Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 lutego 1949 r. w sprawie remontów generalnych samochodów typowych i ich zespołów.

Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

(Znak Min. Sk. D. I. 351/23 49).

Uchwała Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 lutego 1949 r.

w sprawie remontów generalnych samochodów typowych i ich zespołów.

§ 1.

Remonty generalne wymienionych poniżej samochodów typowych i ich zespołów „będących w posiadaniu urzędów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych lub państwowospółdzielczych oraz central spółdzielczo-państwowych, zwanych dalej jednostkami organizacyjnymi“ należy wykonywać wyłącznie w Państwowych Zakładach i Warsztatach Samochodowych za pośrednictwem i zgodnie z procedurą, ustaloną przez przedsiębiorstwo państwowe „Motozbyt“:

a) wozy ciężarowe: Bedford — 3,4 t, Chevrolet — 3,4 t, Dodge — 3,4 t, Fordson — 3,4 t, Chevrolet — 1,5 t, Dodge — 1,5 t, Ford — 6 cyl., Ford-Canada — 3 t, Dodge — 1,5 t, Ford — V-8-3 t, Chevrolet — 3 t, ZIS — 3 t, Dodge — 3 t, G. M. C. — 3 t, Studebaker — 3 t, Bedford — 5 t, Bedford — 3 t, Renault — 1 t, Renault — 2,5 t,

b) wozy osobowe: Chevrolet, Fleetmaste, Citroen III, Fiat 110, Skoda — Tudor, Willys.

Obowiązek remontu wozów wymienionych w lit. a) i b) wyłącznie w Państwowych Zakładach i Warsztatach Samochodowych zostanie rozciągnięty na przedsiębiorstwa i instytucje spółdzielcze w drodze porozumienia z Centralnym Związkiem Spółdzielczym.

Powyższy obowiązek nie dotyczy pojazdów mechanicznych taboru P.K.S., skarosowanych jako autobusy na wymienionych w lit. a) podwoziach.

§ 2.

Samochody typowe i ich zespoły powinny być oddawane do remontu generalnego łącznie z uzbrojeniem silników i akcesoriami, nawet, jeśli to uzbrojenie i akcesoria znajdują się w stanie całkowitej niezdolności do pracy.

Brak niektórych części zamiennych, uzbrojenia silnika i akcesoriów w samochodach typowych oraz w ich zespołach, oddawanych do remontu generalnego musi być potwierdzony protokołem zdawczo-odbiorczym, zawierającym szczegółowe uzasadnienie przyczyn stwierdzonego braku.

§ 3.

Samochody typowe i ich zespoły, zakwalifikowane do remontu generalnego, należy bezzwłocznie przekazywać do przedsiębiorstwa państwowego „Motozbyt“ zgodnie z ustaloną procedurą.

Niedozwolone jest dokonywanie w samochodach wymagających generalnych remontów prowizorycznych reparacji, które utrudniają następnie właściwy remont.

Winni tego rodzaju przekroczeń będą pociągani do odpowiedzialności służbowej.

§ 4.

Jednostki organizacyjne, posiadające pojazdy mechaniczne, mogą dokonywać w warsztatach własnych i obcych—poza Państwowymi Zakładami i Warsztatami Samochodowymi—remonty generalne tylko samochodów nietypowych w odniesieniu do samochodów typowych jedynie naprawy drobne i średnie, przy czym jako średni remont uważa się całkowity przegląd samochodu połączony z wymontowaniem przynajmniej jednego zespołu wymagającego głównej naprawy. Naprawa ta winna się odbyć zgodnie z § 1 niniejszego zarządzenia.

§ 5.

W związku z powyższym należy wstrzymać wszelkie prace i związane z nimi wydatki, mające na celu budowę, rozbudowę, ew. zakup urządzeń lub wyposażenia własnych

Objaśnienie znaków:

OrOs	—	dział organizacyjny i osobowy
GB	—	„ gospodarczy i budżetowy resortu
KS	—	„ karny skarbowy
OSk	—	„ Ochrony Skarbowej
OK	—	„ obrotu pieniężnego i kredytu
B	—	„ budżetowy
K	—	„ finansów i podatków komunalnych
RK	—	„ rachunkowo-kasowy
C	—	„ cel
ZPP	—	„ zobowiązań i postępowania podatkowego
POD	—	„ podatków: obrotowego i dochodowego
PW	—	„ podatku od wynagrodzeń
MOSk	—	„ podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P	—	„ innych podatków bezpośrednich
EA	—	„ egzekucji administracyjnej
SNP	—	„ specjalnego nadzoru podatkowego
M	—	„ monopolów
U	—	„ ubezpieczeń
Sp	—	„ spółdzielczości
L	—	„ likwidacyjny
R	—	„ różnych
Z	—	zarządzenie
I	—	instrukcja
O	—	okólnik
Ob	—	obwieszczenie
Uch	—	uchwała
Rp	—	rozporządzenie
Reg	—	regulamin
Kom	—	komunikat

warsztatów naprawczych poszczególnych jednostek organizacyjnych, a przyznawanych na wykonanie remontów generalnych samochodów typowych.

§ 6.
Uchwała niniejsza nie dotyczy Ministerstwa Obrony Narodowej oraz Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego.

116. Okólnik z dnia 11 maja 1949 r.
w sprawie wypuszczania przez rozlewnie esencji octowej octu o niższej mocy.

Dotyczyło to wiadomości Ministerstwa Skarbu, że niektóre prywatne rozlewnie octu wypuszczają na rynek ocet z esencji octowej o mocy niższej od podanej na etykiecie naczynia z octem.

Wobec powyższego, poleca się organom władz akcyzowych przeprowadzić kontrolę rzeczywistej mocy octu wyrobionego z esencji octowej, znajdujących się w zakładach handlowych celem stwierdzenia, czy rozlewnie tego octu przestrzegają przepisów §§ 291a i 292 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10. IX. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 746).

W innych uchybienia tym przepisom, należy pociągnąć do odpowiedzialności karnej skarbowej, a w przypadku posiadania przez nich zezwolenia, przewidzianego art. 82 Prawa akcyzowego — ponadto cofnąć powyższe zezwolenie.

O wyniku powyższej akcji izby skarbowe zawiadomią Ministerstwo Skarbu w terminie do dnia 15 czerwca 1949 r.

Dyrektor Departamentu
Inż. T. Sibera

(Znak Min. Sk. D. VI. 2414/3/49).

Cena zł 30

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Warunki prenumeraty i ogłoszeń.

Prenumerata płatna jest z góry i przyjmuje się na okresy 1949 r. Należność z tytułu prenumeraty wynosi rocznie — zł 2.400; półrocznie — zł 1.300; kwartalnie — zł 700; miesięcznie — zł 300.

Komplety lub poszczególne egzemplarze Dziennika Urzędowego z lat ubiegłych, oraz z okresu poprzedzającego wpłatę prenumeraty, mogą być zamawiane w miarę posiadanego zapasu po cenach sprzedażnych poszczególnych egzemplarzy, z wyjątkiem egzemplarzy za 1945 r., które są całkowicie wyczerpane.

Komplet za 1946 r. wg. cen jednostkowych wynosi zł 3.542
" za 1948 r. " " " " " 4.356

Wszelkie należności z tego tytułu należy wpłacać na konto czekowe administracji Dziennika Urzędowego Min. Skarbu w P. K. O. Nr 1-4428, podając na odcinku dowodu wpłaty, w sposób czytelny; cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, dokładny adres oraz okres czasu, którego wpłata dotyczy. Wysyłka zamawianych egzemplarzy dokonywana jest po otrzymaniu pełnej należności.

Od 1 stycznia 1949 r. wysyłka egzemplarzy Dziennika Urzędowego Min. Skarbu dokonywana jest listami poleconymi. Reklamacje w sprawie nieotrzymania poszczególnych numerów należy kierować bezpośrednio pod adresem administracji Dziennika Urzędowego Min. Skarbu w Warszawie, ul. Wileńska 2/4, w terminie miesięcznym od daty wydania reklamowanego numeru. Wszelkie późniejsze reklamacje nie będą uwzględniane i ponowne wysłanie brakujących numerów nastąpić może po uprzednim wpłaceniu należności na powyższe konto czekowe w P. K. O., wg. ceny jednostkowej za poszczególne egzemplarze.

Należność za ogłoszenie o zagubieniu lub skradzeniu legitymacji urzędowej pobierana jest w kwocie ryczałtowej zł 600 — która obliczona jest wraz z należnością za numer dowodowy. Zgłoszenia należy przysyłać drogą służbową do Administracji Dziennika Urzędowego w Warszawie, ul. Wileńska 2/4, po uprzednim wpłaceniu należności w pełnej wysokości na powyższe konto czekowe w P. K. O.

Cena wszelkich innych ogłoszeń wynosi zł 90 — na jednom miejscu szerokości jednej szpalty.

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguski 1.

Ok.	T	R	E	S	C	Data	Znak	OrO	GB	KS	OSk	OK	B	R	RK	C	ZPP	POD	PW	MO:k	P	EA	SNP	M	U	Sp	L	R	
109						28 IV. 1949 r.	D. V. 20546/3/48																						
110						2 V. 1949 r.	D II 16249/9/48																						
111						5 V. 1949 r.	D. VI. 1699/3/49																						
112						6 V. 1949 r.	D. V. 2497/3/49																						
113						6 V. 1949 r.	D. V. 8487/1/49																						
114						7 V. 1949 r.	D. V. 3463/1/49																						
115						7 V. 1949 r.	D. I. 351/23/49																						
116						11 V. 1949 r.	D. VI. 2414/3/49																						